

**УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ**  
**ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

**- ИЗБОРНОМ ВЕЋУ**

Изборно Веће Универзитета у Београду – Факултета политичких наука је на седници одржаној 30. јуна 2022. године, сходно Закону о високом образовању (“Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статуту Универзитета у Београду и Факултета политичких наука и Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (“Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192 од 1.07.2016, бр. 195 од 22.09.2016, бр. 197 од 20.03.2017, бр. 199 од 16.10.2017, бр. 203 од 21.05.2018. и бр. 237 од 26.05.2022. године), формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима за избор ванредног професора за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“ у саставу: проф. др Мирољуб Јевтић, редовни професор у пензији Факултета политичких наука Универзитета у Београду, др Мирко Благојевић, научни саветник Института друштвених наука у Београду и проф. др Ђорђе Павићевић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи

**ИЗВЕШТАЈ**

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, једног ванредног професора за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови*, бр. 996-997 од 20. јула 2022. године. На оглас се пријавио један кандидат: др Марко Вековић.

Комисија је преузела конкурсну документацију и констатовала да је пријава поднета у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука, односно текстом конкурса. У складу са поднетом

документацијом, Комисија је констатовала да др Марко Вековић испуњава услове наведене у конкурсу.

## 1. Биографски подаци о кандидату

Др Марко Вековић рођен је [REDACTED] године у [REDACTED]. Дипломирао је на политиколошком смеру Факултета политичких наука Универзитета у Београду 2010. године са просечном оценом 9,11. Мастер академске студије ”Политичко насиље и држава” завршио је 2012. године, одбравивши рад ”Учесталост државних удара 1946 – 2011. године” са највишом оценом. Исте године је успешно завршио специјалистичке студије иновације знања ”Политиколошке студије религије”, одбравивши рад ”Између мисионарства и прозелитизма: политика Римокатоличке цркве према Црној Гори 1622-1878. године”. Докторирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2018. године, одбравивши докторску дисертацију ”Улога православних цркава у процесима демократизације у Грчкој, Србији и Русији”, са највишом оценом. У току докторских студија, кандидат се у својству гостујућег истраживача усавршавао на *Temple University* у Филаделфији (САД) 2014. године, и на *Columbia University* у Њујорку (САД) 2016. године. Поред тога, кандидат је 2019. године добио стипендију Министарства просвете, науке и технолошког развој РС за петомесечно постдокторско усавршавање истраживања које је обавио на Универзитету у Ерфурту (Немачка).

На Факултету политичких наука кандидат је ангажован од 2011. године, прво као сарадник-демонстратор на предметима ”Политикологија религије” и ”Верске заједнице у Србији”, затим као истраживач-сарадник (2012 – 2015. године), па као асистент (2015 – 2018. године). Кандидат је 2018. године изабран у звање доцента на предметима из уже научне области Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука.

Од избора у звање доцента, кандидат предаје на сва три нивоа студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. На основним академским студијама, др Вековић предаје на предметима ”Политикологија религије” и ”Верске заједнице у Србији”. У оквиру мастер академских студија, кандидат је ангажован на предметима ”Политичка учења великих религија”, „Религије и савремени свет”, ”Политичке религије” (2020 – 2022.), ”Демократизација и религија” (2020 – 2022.), „Религијски фундаментализам и екстремизам” и ”Религија и демократија”. На

докторским академским студијама кандидат је од 2021. године ангажован као наставник на предмету ”Политичка улога религије у XX и XXI веку”. Поред наставних ангажовања на Факултету, кандидат је и редован наставник у оквиру Дипломатске академије Министарства спољних послова РС на тему ”Религија и међународни односи” и ”Религија и међународна безбедност”.

Поред наставних активности, кандидат др Марко Вековић је на Факултету политичких наука ангажован и као: а) руководилац мастер академских студија ”Политиколошке студије религије” од 2021. године, б) члан тренутног Савета Факултета политичких наука, и в) члан Комисије за верификацију категоризације и рангирање радова за избор у наставничка, сарадничка и истраживачка звања.

Кандидат др Марко Вековић је извршни уредник часописа *Политикологија религије* (енг. *Politics and Religion Journal*), који је рангиран као национални часопис међународног значаја (M24). Поред тога, часопис је индексиран у Emerging Sources Citation Index (Web of Science Core Collections), Scopus (категорисан је као Q2 у последњем Scimago извештају), и у ERIH plus листи. Поред тога, кандидат је био један од иницијатора и члан организационог одбора међународне конференције ”*Politology of Religion: A Biannual Conference*”, која се одржавала на Факултету политичких наука 2016., 2018. и 2021. године.

Кандидат је дугогодишњи члан European Consortium for Political Research (ECPR) у оквиру којег је у периоду 2017 – 2020. године био члан управљачког комитета групе ”*Religion and Politics*“. Поред тога, кандидат је активан члан Society for the Scientific Study of Religion, у оквиру којег је био члан Professional Development Committee (2020 – 2021.). Такође је активан члан у American Academy of Religion, али и у Удружењу за политичке науке Србије. Био је повремено члан International Political Science Association (IPSA), American Political Science Association (APSA), и International Studies Association (ISA).

Др Марко Вековић био је рецензент у врхунским међународним часописима, као што су *Journal for the Scientific Study of Religion; Religion, State & Society; Politics and Religion Journal*; али и часописима *Religions; Central European Journal of Communication; Social Sciences; Političke perspektive, Godišnjak FPN-a...* Поред тога, кандидат је од 2020. године и стручни рецензент Истраживачке агенције Европске комисије за програм истраживачких грантова Марија Кири.

## 2. Обавезни услови

Кандидат др Марко Вековић приложио је списак објављених радова до избора у звање доцента (2.1), као и списак објављених радова од избора у звање доцента (2.2).

### 2.1. Објављени радови пре избора избора у звање за које се бира

1. Антић, В. & Вековић, М. (2012). Однос Исламске заједнице БиХ према Исламским заједницама у Србији. *Годишњак ФПН-а*, 6(7), 103-119, УДК 28-78(497.6:497.1).

2. Вековић, М. (2012). Државни удар у Малију и религијски екстремизам. *Култура Полиса*, 19, 185-196, УДК 316.74:2(497.11).

3. Вековић, М. (2012). *Црна Гора и Римокатоличка црква (1622 – 1878)*. Београд: Задужбина Андрејевић. ISBN 978-86-525-0016-1 (брош.)

4. Veković, M. & Antić, V. (2012). Differences in relationship between Islamic community in Montenegro and Islamic Communities in Serbia toward Islamic community in Bosnia and Herzegovina. In: *Balkan savaslannin 100 yili* (pp. 246-256). Istanbul: Uluslararası Balkan sempozyumu. ISBN: 978-605-86860-2-1

5. Вековић, М. (2013). Анализа религијских и друштвено – политичких вредности из угла политикологије религије“. У: Мирко Благојевић, Јелена Ј. Максимовић, Тијана Бајовић (ур.), *(Пост)секуларни обрт: религијске, моралне и друштвено – политичке вредности студената у Србији* (стр. 184-198). Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију и Конрад Аденауер. ISBN 978-86-82417-60-6 (IFDC; брош.)

6. Veković, M. (2013). Islamism and Islam. *Politics and Religion Journal*, 7(2), 439-443, UDK 28(049.3)

7. Вековић, М. (2014). Политичке функције јеврејства у савременом Израелу. У: Зоран Крстић (ур.), *Компаративна политика – есеји* (стр. 139-157). Београд: Факултет политичких наука и Чигоја штампа. ISBN 978-86-84031-73-2

8. Вековић, М. (2014). Улога религије у формирању српског политичког обрасца. *Култура полиса*, 23, 195-210, УДК 2:32(497.11).

9. Вековић, М. (2014). Однос према Његошу у свјетлу савремених односа Црне Горе и Турске. У: Емил Влајки (ур.), *Турска на Балкану, зборник радова са знанственог скупа* (стр. 133-145). Бањалука: Ектос. ISBN: 978-99955-32-15-4 (брош.)

10. Вековић, М. (2015). Политичке функције религије у несекуларизованим земљама у Европи. У: Хрвоје Шпехар (ур.), *Еуропски секуларни идентитети* (стр. 75-95). Загреб: зборник радова Jean Monnet модула Секуларна Европа: Еуропски секуларни идентитети. ISBN: 978-953-6457-83-0 (karton)
11. Veković, M. (2015). Religion and Democratization: Framing Religious and Political identities in Muslim and Catholic Societies, by Michael D. Driessen. *Democratization*, 22(2), 795-796, <https://doi.org/10.1080/13510347.2014.978296>
12. Veković, M. (2015). Political Functions of the Serbian Orthodox Church in United States of America (1945-1991). In: Sargon G. Donabed and Autumn Quezada-Grant (eds.), *Decentering Discussion on Religion and State: Emerging Narratives, Challenging Perspectives* (pp. 177-192). New York: Lexington Books. ISBN-13: 978-0739193259, ISBN-10: 0739193252
13. Вековић, М. (2016). Michael Walzer – The Paradox of Liberation, Secular Revolutions and Religious Counterrevolution. *Годишњак ФПН-а*, 10(16), 167-169.
14. Јевтић, М. & Вековић, М. (ур). (2017). *Савремена политичка теорија и религија: студије и огледи*. Београд: Чигоја штампа. ISBN: 978-86-6425-038-2 (брош.)
15. Јевтић, М. & Вековић, М. (ур). (2017). *10 година часописа Политикологија религије, зборник радова са међународне конференције посвећене десетогодишњици издавања часописа Политикологија религије*. Београд: Центар за проучавање религије и верску толеранцију и Факултет политичких наука. ISBN: 978-86-87243-14-9 (ЦПРБТ; брош.)
16. Veković, M. (2017). Religion and Post-conflict Statebuilding, Roman Catholic and Sunni Islamic perspectives. *Religion, Politics & Ideology Journal*, 18(2), 240-241, <https://doi.org/10.1080/13510347.2014.978296>
17. Veković, M. (2018). If you do it in a right way, science is fun! In memory of Professor Alfred Stepan (1936-2017). *Democratization*, 25(6), 957-958, <https://doi.org/10.1080/13510347.2018.1457256>
18. Veković, M. (2018). Faith Matters? How Religion Shaped American Presidential Election 2016. *Serbian Political Thought*, X(17), 77-93. <https://doi.org/10.22182/spt.1712018.5>

## 2.2. Објављени радови од последњег избора у звање (2018 – 2022.)

Од последњег избора у звање, кандидат др Марко Вековић приложио је следеће монографије и радове који су у целости објављени:

### *Универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем)*

1. Veković, M. (2021). *Democratization in Christian Orthodox Europe: Comparing Greece, Serbia and Russia*. London & New York: Routledge. ISBN: 9780367501174 (M12)
2. Вековић, М. (2022). *Религија за политикологе*. Београд: Филип Вишњић. ISBN: 978-86-6309-254-9 (M43)

### *Радови у међународним часописима*

1. Veković, M. (2018). Faith Matters? How Religion Shaped American Presidential Election 2016. *Serbian Political Thought*, X(17), 77-93. <https://doi.org/10.22182/spt.1712018> (M24)
2. Veković, M. & Đogatović, V. (2019). Errando Discimus: Has Post-Yugoslav Political and Social Science literature neglected religion?. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 58(3), 753-763. <https://doi.org/10.1111/jssr.12611> (M21)
3. Veković, M. & Jevtić, M. (2019). Render unto Caesar: Explaining the Political Dimension of the Autocephaly Demands in Ukraine and Montenegro. *Journal of Church and State*, 61(4), 591-609. <https://doi.org/10.1093/jcs/csz025> (M23)
4. Вековић, М. (2022). Интеррелигијски дијалог и политика: није питање ”шта” већ ”како”? *Српска политичка мисао* 3(посебно издање), 99-113. <https://doi.org/10.22182/spm.specijal32022.6> (M24)

### *Поглавље у књизи или рад у тематском зборнику од међународног значаја*

1. Veković, M. (2021). Russia: Orthodox Christianity. In Jeffrey Haynes (Ed), *Routledge Handbook on Religion, Politics and Ideology* (pp. 273-284). London & New York: Routledge. ISBN: 9780367417826 (M14)

2. Đurić-Milovanović, A. & Veković, M. (2022). State, Religion and Refugees in Serbia: Responses of Faith-Based Organisations, 1991-1996. In Lucian Leustean and Victoria Hudson (Eds), *Religion and Forced Displacement in Eastern Europe, the Caucasus and Central Asia* (pp. 87-108). Amsterdam: Amsterdam University Press. ISBN: 9789463727556. [https://doi.org/10.5117/9789463727556\\_ch04](https://doi.org/10.5117/9789463727556_ch04) (M14)

#### ***Радови са међународних научних скупова објављени у целини***

1. Veković, M. (2021). How Orthodox Christian Churches Elect their Leaders, and Why Does it Matter?. In Jevtić, Mirosljub & Veković, Marko (Eds), *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: Conference Proceedings* (pp. 185-201). Belgrade: Faculty of Political Science & Center for the Study of Religion and Religious Tolerance. UDC: 32:2(271.2:2-7). ISBN: 978-86-6425-086-3 (M33)

#### ***Радови са научних скупова националног значаја објављени у целини***

1. Вековић, М. (2019). Религија и политика у делу Војислава Становчића. У Вујачић, И. & Марковић, Д. (ур) *Војислав Становчић: живот посвећен идејама, зборник радова са научног скупа "Научно и друштвено деловање проф. др Војислава Становчића, академика САНУ"* (стр. 107-120). Београд: Факултет политичких наука УБ и Удружење за политичке науке Србије. ISBN: 978-86-6425-065-8 (M63)

2. Вековић, М. (2022). Критике Закона о црквама и верским заједницама из угла политикологије религије. У Чоловић, В. & Ђурић, В. (ур) *Прилози државно-црквеном праву Србије – зборник радова са научног скупа поводом 15. година од доношења Закона о црквама и верским заједницама* (стр. 25-35). Београд: Институт за упоредно право. ISBN: 978-86-80186-77-1 (M63)

#### ***Остали радови***

1. Veković, M. (2019). In Pursuit for 'Twin Toleration': Democracy and Church-State Relations in Serbia and Montenegro. In *The Role of Religion in the Western Balkans' Societies*. Tirana: Institute for Democracy and Mediation. ISBN: 978-9928-4385-3-9

2. Đurić-Milovanović, A. & Veković, M. (2020). Religion and Forced Displacement in Serbia. *The Foreign Policy Centre*. London: June 23, 2020.

3. Veković, M. (2021). Versko-politički izazovi spoljne politike Srbije u XXI veku. U Jovan Komšić i Aleksandra Popović (ur.) *Srpski izazovi u svetlu globalnih trendova treće decenije 21. veka: zbornik radova* (str. 390-400). Beograd: Fondacija Konrad Adenauer. ISBN: 978-86-86661-91-3

### 2.3. Приказ објављених радова

1. Veković, M. (2021). *Democratization in Christian Orthodox Europe: Comparing Greece, Serbia and Russia*. London & New York: Routledge. ISBN: 9780367501174

Монографија *Демократизација у православној Европи: поређење Грчке, Србије и Русије* (176 стр.) представља ревидирану и допуњену докторску дисертацију кандидата Марка Вековића која је одбрањена на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2018. године. Монографија је упоредна анализа различитих улога доминантних верских актера – православних цркава – у процесима демократизације у Грчкој, Србији и Русији. У уводном поглављу кандидат врло јасно поставља истраживачки проблем, предмет истраживања и теоријски веома релевантно истраживачко питање – *зашто су се различите православне цркве понашале на различит начин у процесима демократизације у Грчкој, Србији и Русији?* У прегледу литературе кандидат показује да је упознат са савременим токовима светске науке и врло успешно повезује своје истраживање са досадашњим сазнањима из области политикологије религије.

Кључна вредност ове књиге садржи се у чињеници да је православно хришћанство дуго времена било оцењено као верска традиција која није компатибилна са демократијом. Ова књига успешно изазива ову тезу и нуди иновативан и свеж теоријски оквир за истраживање односа православља и демократије. Са друге стране, Вековићев избор компаративног приступа у истраживању ове појаве чини ову књигу јединственом у свету политикологије религије, поготово што су упоређивана три релевантна и важна случаја. Русија вероватно данас представља, политички, најважнију хришћанску земљу на свету, Грчка и њен историјски утицај на развој православног хришћанства су неспорни, а са Србијом у средини компаративни моменат је више него задовољен. Компаративном анализом Вековић показује да је политичка делатност православних цркава у процесима демократизације много компликованија него што то већина истраживача приказује. Зашто Грчка црква није



урадила ништа да се супростави диктаторском режиму војне хунте (1967 – 1974), зашто је Српска православна црква прво подржала режим Слободана Милошевића а онда му се отворено супроставила, односно зашто је Руска православна црква променила своје понашање од релативне подршке демократизацији друштва у првој половини 1990- тих, а од 2000. године представља један од главних стубова режима Владимира Путина? Према аутору, одговори на ова питања се не налазе у православној политичкој теологији, већ у специфичним односима између Цркве и државе, политичком контексту и типу режима у којем оне делују, али и питању иницијатора демократизације у овим земљама и њиховим односом према Цркви.

Монографија садржи укупно 14 аутоцитата, од чега је 9 из часописа категорије М20. Поред тога, монографија је до сада на веома позитиван начин приказана у пет приказа у међународним часописима. Кандидат је поднео свих пет приказа као део своје документације, и Комисија је одлучила да у извештају прикаже делове приказа. У приказу који је објављен у врхунском међународном часопису *Democratization* (М21), између осталог наводи се и следеће: ”ова књига представља уверљиву емпиријску и теоријску подршку за тезу да православље није инхерентно анти-демократска верска традиција. Стога, ова књига је користан извор за много потребну промену парадигме у литератури о православљу и демократији. Због свог иновативног теоријског приступа ова књига ће засигурно постати извор који се мора прочитати при студирању православља и политике у будућности” (Jović, 2021: 1382-1384). Други приказ објављен је у утицајном међународном часопису *Religion, State & Society* (М23) у којем аутор приказа тврди следеће: ”Марко Вековић нуди иновативну студију о односу између источног хришћанства и демократије, слободну од парадигматских – ако не и стереотипних – претпоставки да су демократске вредности, норме и структуре пре свега део западног политичког модела... Главни иновативни елемент књиге јесте то што је урађена из угла политичких наука, па тако заобилази све недостатке фокуса на политичку теологију. Стога, ова књига нуди корисне увиде у чињеницу да је православље пре свега једна динамична, а не статична, верска традиција. У глобалу, књига Марка Вековића представља један информативан и користан извор за све оне који желе да што боље разумеју различите ставове православних цркава према демократизацији” (Trantas, 2021: 426-427). Следећи приказ објављен је у међународном часопису *Russian Review* (М23), у којем аутор критикује Вековића да се не фокусира превише на православну политичку теологију (јер би читалац који није довољно информисан претпоставио да се православна политичка теологија није мењала током

времена), али и додаје да се књига не бави идејом демократије у православљу, већ улогом цркава у процесима демократизације. Поред тога, аутор приказа додаје ”Вековићев историјски приказ односа Цркве и државе (заједно са њиховим променама) је веома користан... фокус на нијансама у овом односу је посебна снага књиге”, али и ”Вековић свакако показује колико је важно компаративно истраживање односа православља и демократије” (Burgess, 2021: 345-347). Четврти приказ објављен је у часопису *Politics and Religion Journal* (M24), у којем се између осталог каже: ”Ова књига је важан допринос истраживању православља и демократије кроз шири компаративни приступ истраживању религије и политике”, али и ”Вековићево познавање теме, богат историјски материјал, и јасан методолошки приступ уз помоћ којег је аутор објаснио различите улоге православних цркава у транзицији од ауторитарних према демократским режимима чини ову књигу важном и за академску заједницу и за јавност која се интересује за ову тему” (Giordan, 2021: 241-243). И на крају, часопис *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe* (Emerging Sources Citation Index, Web of Science Core Collections) објавио је приказ књиге др Марка Вековића у којем ауторка тврди: ”Ова књига је преко потребан допринос литератури која баца светло на различите одговоре православних цркава према процесима демократизације”, али и ”Вековић нуди јединствену компаративну студију са импресивним познавањем сва три случаја. Кроз свој уверљив теоријски оквир, он изазива уставовљене концепте и парадигме демократизације и додаје важан део слагалици пост-комунистичких транзиција” (Elsner, 2021: 72-74).

На самом крају, Комисија истиче и да је ова књига у последњој акредитацији уврштена у силабус на мастер академским студијама „Политиколошке студије религије”, у оквиру обавезног предмета ”Религија и демократија”, али и у оквиру Докторским академских студија политикологије, у оквиру изборног предмета „Политичка улога религије у XX и XXI веку“.

**2. Вековић, М. (2022). *Религија за политикологе*. Београд: Филип Вишњић. ISBN: 978-86-6309-254-9**

Монографија *Религија за политикологе* (199 стр.) представља важан допринос кандидата Марка Вековића настави и проучавању политикологије религије на Факултету политичких наука УБ. У овој књизи Вековић приказује основе светских религија – јудаизам, хришћанство, ислам, хиндуизам, будизам, шинтоизам и

конфуцијанизам – за које исправно тврди да представљају основу политикологије религије. Свако поглавље има веома сличан образац писања: на основу релевантних извора, кандидат прво показује број верника одређене светске религије 2010. године и процене за 2050. годину. Након тога, у књизи се анализирају услови настанка светских религија на основу претпоставке да су све светске религије настале у условима друштвених и политичких криза. Поред тога, др Марко Вековић указује на развој светских религија за који тврди да се не може одвојити без политичке подршке, али и на главне изворе и основе учења. Свако поглавље се завршава са савременим примерима из односа светских религија и политике, али и са препорукама за даље читање и упознавање са светским религијама из угла књижевности, филма, серија, итд. Свако поглавље садржи низ мапа, илустрација, и слика које су корисно дидактичко средство.

*Религија за политикологе* има врло специфичан стил писања, који су рецензенти књиге (њих троје укупно) посебно похвалили и истакли његов значај за књигу која је намењена пре свега студентима основних академских студија. У складу са тим, ова књига користи се као део силабуса на курсу "Политикологија религије" од школске 2021/22. године.

**3. Veković, M. & Đogatović, V. (2019). Errando Discimus: Has Post-Yugoslav Political and Social Science literature neglected religion?. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 58(3), 753-763. <https://doi.org/10.1111/jssr.12611>**

Овај ко-ауторски рад кандидата Марка Вековића и Вељка Ђогатовића односи се на проблем игнорисања религије у политичким наукама. Аутори исправно наводе да велики број радова из области политикологије религије управо почиње са истицањем чињенице да је религија дуго времена била игнорисана и занемарена у политичким наукама, и да се та чињеница променила пре свега након догађаја од 11. септембра 2001. године и терористичког напада Ал-Каиде на Сједињене Америчке Државе. Како је ова чињеница и емпиријски проверена када су у питању радови објављени у оквиру "западне" политичке науке, аутори Вековић и Ђогатовић се у овом раду питају да ли је то био случај и са пост-југословенском политичком и друштвеном науком? У циљу одговора на ово питање, и полазећи од чињенице да је сукоб у Југославији на почетку 90-тих година прошлог века имао и важну верску димензију, аутори су анализирали објављене радове у најбоље рангираним научним друштвеним часописима у Србији,

Хрватској и Босни и Херцеговини. Њихова анализа покрива 21 најбоље рангирани часопис из области политичких и друштвених наука из три земље, тј. њихове архиве од 1990. године па све до 2018. године. Аутори закључују да су ови часописи, дакле њих 21, у овом временском интервалу објавили укупно 11,318 чланака. Од тог броја, само 726 чланака бави се религијом, дакле само 6.41%. Оно што је њихова анализа такође показала јесте и чињеница да је од овог укупног броја објављених радова који се баве религијом чак 177 њих објављено у часопису *Политикологија религије*, који излази од 2007. године. Овај рад представља важан допринос изучавању односа религије и политике, не само у Србији већ и у региону у којем верски актери и религија уопште имају и важну политичку улогу коју не би требало игнорисати и занемаривати.

**4. Veković, M. & Jevtić, M. (2019). Render unto Caesar: Explaining the Political Dimension of the Autocephaly Demands in Ukraine and Montenegro. *Journal of Church and State*, 61(4), 591-609. <https://doi.org/10.1093/jcs/csz025>**

Истраживачки проблем који у овом раду покушавају да реше ко-аутори Марко Вековић и Мирољуб Јевтић односи се на савремене захтеве за аутокефалним црквама у свету. Фокусирајући се на два важна питања и земље – Украјину и Црну Гору – аутори у овом раду објашњавају зашто захтеви за аутокефалним православним црквама у овим земљама долазе од стране политичких актера, а не од стране верских институција. Оно што је посебно занимљиво код ове две земље јесте чињеница да су оне уставним одредбама одређене као секуларне, али се по питању аутокефалности не понашају тако. Управо из тога разлога, аутори у овом раду прво објашњавају сам концепт аутокефалности, шта он подразумева и који је пут којим се долази до аутокефалне, дакле независне, православне цркве и шта се заправо дешава у Украјини и Црној Гори. Ослањајући се на савремене изворе и релевантну полит-религиолошку литературу, аутори тврде да су институционални односи и (гео)политички интереси елементи који могу објаснити захтеве за аутокефалним црквама у Украјини и Црној Гори. Поред тога, они у раду анализирају и одређене последице оваквих политичких одлука, напомињући да су – историјски посматрано – захтеви за аутокефалним црквама били пре свега политичко питање.

**5. Вековић, М. (2022). Интеррелигијски дијалог и политика: није питање ”шта” већ ”како”?. *Српска политичка мисао* 3(посебно издање), 99-113. <https://doi.org/10.22182/spm.specijal32022.6>**

Овај рад део је посебног броја часописа *Српска политичка мисао*, који је посвећен теми ”Религијски плурализам и интеррелигијски дијалог: изазови интердисциплинарности”. Аутор полази од претпоставке да је историја светских религија у ствари историја ратова и сукоба, те да је интеррелигијски дијалог један од начина решавања несугласица између религија. Према томе, аутор сматра да интеррелигијски дијалог има важну (гео)политичку димензију и функцију. У првом делу рада, Вековић приказује институционализацију интеррелигијског дијалога на светском нивоу, а онда и развој политичке димензије интеррелигијског дијалога. Ослањајући се на релевантну литературу, аутор закључује да интеррелигијски дијалог може имати веома важну функцију у превазилажењу верско-политичких конфликта, изградњи мира у пост-конфликтним друштвима, и јачању друштвене кохезије. Међутим, оно што се поставља као централно питање јесте како и на који начин искористити потенцијал интеррелигијског дијалога у овим сферама? Према аутору, главни проблем у искоришћавању пуног политичког потенцијала интеррелигијског дијалога представљају политички, а не верски, актери. Он сматра да ако би се интеррелигијски дијалог водио само између верских актера да би био много успешнији, али да уплетеност политике чини његову имплементацију много компликованијом.

**6. Veković, M. (2021). *Russia: Orthodox Christianity*. In Jeffrey Haynes (Ed), *Routledge Handbook on Religion, Politics and Ideology* (pp. 273-284). London & New York: Routledge. ISBN: 9780367417826**

Марко Вековић дао је свој допринос Рутлецовом приручнику за религију, политику и идеологију са поглављем о односу православља и идеологије на примеру Русије. У овом поглављу аутор тврди да, иако православне цркве често теже ка монархистичком уређењу, није тачно да православље као верска традиција има одређену идеологију коју преферира. Међутим, пракса показује да се православље често користи као додатак одређених идеологија и идеолошких система, процес који се назива ”идеологизација религије”. Према аутору, то је управо случај са Русијом.

Вековић полази од чињенице да су у Русији, историјски, биле доминантне две идеологије: империјална идеологија (са мотом ”православље, аутократија, национализам”) и комунизам. У првом делу поглавља, аутор се бави различитим положајем и улогом Руске православне цркве у ова два система. Потом прелази на анализу (ре)идеологизације РПЦ у пост-2000 Русији, где тврди да уколико је конзервативна идеологија та која преовладава у савременој Русији, и која се базира између осталог и на анти-западњачком осећању и анти-либерализму, онда је сасвим сигурно да је РПЦ важан део тог политичког пројекта. Међутим, Вековић тврди да је погрешно за претпоставити да РПЦ функционише као монолитан блок, те да се у оквиру ове верске институције могу пронаћи припадници различитих идеолошких праваца. На самом крају поглавља, аутор закључује да је комунизам, па онда и пад комунизма, био тај који је утицао на блиске односе државе и цркве у савременој Русији, те да пројекат ”Нова Русија” не може бити правилно схваћен уколико не анализирамо улогу религије тј. РПЦ у њему.

**7. Đurić-Milovanović, A. & Veković, M. (2022). State, Religion and Refugees in Serbia: Responses of Faith-Based Organisations, 1991-1996. In Lucian Leustean and Victoria Hudson (Eds), *Religion and Forced Displacement in Eastern Europe, the Caucasus and Central Asia* (pp. 87-108). Amsterdam: Amsterdam University Press. ISBN: 9789463727556. [https://doi.org/10.5117/9789463727556\\_ch04](https://doi.org/10.5117/9789463727556_ch04)**

Зборнику радова *Религија и принудно расељавање у Источној Европи, Кавказу и Централној Азији*, Александра Ђурић-Миловановић и Марко Вековић доприносе са ко-ауторским текстом о томе како су верске организације, али и држава, одговориле на велики прилив избеглица у Србију у периоду 1991 – 1996. године. Оно што је посебно битно за ово поглавље јесте временски период који аутори анализирају, а који је потпуно занемарен у нашој литератури. Управо из тог разлога, аутори се одлучују за методу полу-усмереног интервјуа са четири, према њима, главна актера у овом процесу. То су Комесаријат за избеглице и расељена лица (КИРС), хуманитарна организација ”Човекољубље” Српске православне цркве, хуманитарна организација ”Хлеб живота” Хришћанске баптистичке цркве, и Адвентистичка хришћанска хуманитарна организација ”Агенција за помоћ у развоју”. Подаци до којих су дошли са представницима горе споменутих организација, али и користећи примарне изворе, представљају огроман допринос разумевању предмета истраживања. Између осталог,

један од главних закључака рада јесте да у периоду 1991 – 1996. године готово да није било никакве сарадње између државе и цркава и верских заједница по питању помоћи избеглицама, иако су и држава и верске заједнице дале велики допринос решавању овог проблема.

**8. Veković, M. (2021). How Orthodox Christian Churches Elect their Leaders, and Why Does it Matter?. In Jevtić, Miroljub & Veković, Marko (Eds), *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: Conference Proceedings* (pp. 185-201). Belgrade: Faculty of Political Science & Center for the Study of Religion and Religious Tolerance. UDC: 32:2(271.2:2-7). ISBN: 978-86-6425-086-3**

*Како православне цркве бирају своје лидере, и зашто је то битно?* рад је који је објављен у зборнику радова са међународне конференције "Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021". Проблем којим се аутор бави у овом раду јесте изборна процедура за избор патријарха у православним црквама. За разлику од, рецимо, Римокатоличке цркве у којој је веома јасна одређена процедура за избор новог папе, у православном свету свака појединачна православна црква има своје изборне процедуре. Међутим, оно што је важно за истаћи јесте да идеја која стоји иза изборних процедура за избор патријарха заправо представља начин да се стопира утицај државе на избор патријарха. Из тог разлога, аутор је анализирао примарне изворе и представио резултате изборних процедура код 11 православних цркава и то у односу на следећа питања: 1) *ко може да гласа?*, 2) *ко може да се кандидује?*, 3) *ко побеђује, и како?*, и 4) *које тело води изборни процес?* Резултати анализе показују веома занимљиве податке, који указују на велике разлике унутар православног света када је у питању избор патријарха. Поред тога, аутор наводи да је важно истаћи да се диверзитет процедура за избор патријарха током времена мењао, како су се и правила мењала. Поред тога, од 11 анализираних случајева, само код избора Екуменског патријарха (Турска) и Јерусалимског патријарха (Јордан) држава има директну улогу у самом изборном процесу.

**9. Вековић, М. (2019). Религија и политика у делу Војислава Становчића. У Вујачић, И. & Марковић, Д. (ур) *Војислав Становчић: живот посвећен идејама, зборник радова са научног скупа "Научно и друштвено деловање проф. др Војислава***

**Становчића, академика САНУ“ (стр. 107-120). Београд: Факултет политичких наука УБ и Удружење за политичке науке Србије. ISBN: 978-86-6425-065-8**

”Религија и политика у делу Војислава Становчића” је рад који је изложен на домаћој конференцији ”Научно и друштвено деловање проф. др Војислава Становчића, академика САНУ”. Др Марко Вековић у овом раду истиче да је рад академика Становчића у области религије и политике неправедно запостављен у анализи његове академске заоставштине. Поред тога што је Становчић дао велики допринос разумевању политичког и друштвеног деловања оснивача светских религија (бавио се Конфуцијем, Будом, Мојсијем, Исусом и Мухамедом), за које сматра да је њихов етички и политички концепт учења био важнији од верско-догматичних. Вековић критички анализира Становчићево разумевање оснивача великих религија, и начин како је објаснио њихово политичко деловање. Међутим, у другом делу рада Вековић се фокусира на Становчићев одговор на питање *шта је заједничко политичкој теорији и религији?*, за које сматра да је од велике важности за истраживање религије и политике. Како Становчић тврди, политичка теорија и религија су практично неодвојиве јер обе покушавају да одговоре на исто питање – *како да људи живе боље?* Стога, Вековић сматра да је Становчић на исправан начин схватио и разумео нераскидиву нит између религије и политике и на тај начин дао велики допринос истраживању ове области у нашој стручној јавности.

**10. Вековић, М. (2022). Критике Закона о црквама и верским заједницама из угла политикологије религије. У Чоловић, В. & Ђурић, В. (ур) Прилози државно-црквеном праву Србије – зборник радова са научног скупа поводом 15. година од доношења Закона о црквама и верским заједницама (стр. 25-35). Београд: Институт за упоредно право. ISBN: 978-86-80186-77-1**

Институт за упоредно право из Београда организовао је 2021. године научни скуп поводом 15 година од доношења *Закона о црквама и верским заједницама* (2006). Др Марко Вековић учествовао је у раду скупа представљајући истраживање о критикама Закона из угла политикологије религије. Како су односи државе и цркве у центру интересовања политикологије религије, Вековић тврди да – иако је постојала реална потреба да се донесе један овакав Закон – важно је анализирати његове недостатке након 15 година колико је на снази. У свом раду он наводи велики број недостатака



Законa који су често били предмет јавних расправа, али се посебно фокусира на проблем религије и демократије у Србији у светлу овог Закона. Према аутору, из угла политикологије религије и сагледавајући Закон из шире компаративне перспективе, већи број критика Закона не стоји. Међутим, Вековић истиче да један део критика Закона свакако стоји, а то је његова дискриминишућа природа према неким малим верских заједницама због чега оне и даље нису регистроване, нерешен проблем постојања две Исламске заједнице у Србији, и на крају нетранспарентност у издвајању додатних буџетских средстава за финансирање верских заједница у Србији, а пре свега Српске православне цркве.

Комисија напомиње да није разматрала рад „Faith Matters? How Religion Shaped American Presidential Election 2016“, који је објављен у часопису *Serbian Political Thought* (2018), из разлога што је рад објављен пре него што је кандидат др Марко Вековић изабран у звање доцента.

#### 2.4. Оцена Комисије о испуњености услова предвиђених Правилником

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област ”Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука”, Комисија закључује да др Марко Вековић испуњава све критеријуме за избор у ово звање. У табели испод приказани су обавезни захтеви за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, а који су објављени од кандидатовог избора у звање доцента. Категоризацију радова потврдила је и Комисија за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања Факултета политичких наука.

<b>Критеријум: Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.</b>	
1. Veković, M. (2021). Russia: Orthodox Christianity. In Jeffrey Haynes (Ed), <i>Routledge Handbook on Religion, Politics and Ideology</i> (pp. 273-284). London & New York: Routledge. ISBN: 9780367417826	<b>M14</b>
Ђурић-Milovanović, A. & Veković, M. (2022). State, Religion and Refugees	<b>M14</b>

<p>in 2. Serbia: Responses of Faith-Based Organisations, 1991-1996. In Lucian Leustean and Victoria Hudson (Eds), <i>Religion and Forced Displacement in Eastern Europe, the Caucasus and Central Asia</i> (pp. 87-108). Amsterdam: Amsterdam University Press. ISBN: 9789463727556. <a href="https://doi.org/10.5117/9789463727556_ch04">https://doi.org/10.5117/9789463727556_ch04</a></p>	
<p>3. Veković, M. &amp; Đogatović, V. (2019). Errando Discimus: Has Post-Yugoslav Political and Social Science literature neglected religion?. <i>Journal for the Scientific Study of Religion</i>, 58(3), 753-763. <a href="https://doi.org/10.1111/jssr.12611">https://doi.org/10.1111/jssr.12611</a></p>	<b>M21</b>
<p>4. Veković, M. &amp; Jevtić, M. (2019). Render unto Caesar: Explaining the Political Dimension of the Autocephaly Demands in Ukraine and Montenegro. <i>Journal of Church and State</i>, 61(4), 591-609. <a href="https://doi.org/10.1093/jcs/csz025">https://doi.org/10.1093/jcs/csz025</a></p>	<b>M23</b>
<p>5. Вековић, М. (2022). Интеррелигијски дијалог и политика: није питање ”шта” већ ”како”? <i>Српска политичка мисао 3</i>(посебно издање), 99-113. <a href="https://doi.org/10.22182/spm.specijal32022.6">https://doi.org/10.22182/spm.specijal32022.6</a></p>	<b>M24</b>
<p><b>Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитетска или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора за претходно звање.</b></p>	
<p>1. Veković, M. (2021). <i>Democratization in Christian Orthodox Europe: Comparing Greece, Serbia and Russia</i>. London &amp; New York: Routledge. ISBN: 9780367501174</p>	<b>M12</b>
<p>2. Вековић, М. (2022). <i>Религија за политикологе</i>. Београд: Филип Вишњић. ISBN: 978-86-6309-254-9</p>	<b>M43</b>
<p><b>Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33.</b></p>	
<p>1. Veković, M. (2021). How Orthodox Christian Churches Elect their Leaders, and Why Does it Matter?. In Jevtić, Miroljub &amp; Veković, Marko (Eds), <i>Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: Conference Proceedings</i> (pp. 185-201). Belgrade: Faculty of Political Science &amp; Center for the Study of Religion and Religious Tolerance. UDC: 32:2(271.2:2-7). ISBN: 978-86-6425-086-3</p>	<b>M33</b>

<b>Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.</b>	
1. Вековић, М. (2019). Религија и политика у делу Војислава Становчића. У Вујачић, И. & Марковић, Д. (ур) <i>Војислав Становчић: живот посвећен идејама, зборник радова са научног скупа "Научно и друштвено деловање проф. др Војислава Становчића, академика САНУ"</i> (стр. 107-120). Београд: Факултет политичких наука УБ и Удружење за политичке науке Србије. ISBN: 978-86-6425-065-8	<b>М63</b>
2. Вековић, М. (2022). Критике Закона о црквама и верским заједницама из угла политикологије религије. У Чоловић, В. & Ђурић, В. (ур) <i>Прилози државно-црквеном праву Србије – зборник радова са научног скупа поводом 15. година од доношења Закона о црквама и верским заједницама</i> (стр. 25-35). Београд: Институт за упоредно право. ISBN: 978-86-80186-77-1	<b>М63</b>

## 2.5. Учешће на научним скуповима

Од избора у звање доцента, др Марко Вековић учествовао је на следећим научним скуповима:

1. Представљен рад "Why There is No (Relevant) Political Parties based in Orthodox Christianity? Evidences from Greece, Serbia and Russia." *ECPR General Conference, Hamburg, Germany: August 22-25, 2018.*
2. Представљен рад "Допринос Војислава Становчића разумевању односа религије и политике". *Научни скуп о научном и друштвеном деловању проф. др Војислава Становчића, академика САНУ.* Београд, Србија: 15. јун 2018.
3. Представљен рад: "In Pursuit for the 'Twin Toleration': Democracy and Church-State Relations in Serbia and Montenegro." *Conference Role of Religion in the Western Balkans Societies.* Tirana, Albania: June 11-12, 2019.
4. Представљен рад: "Religion and Populism in Post-Milošević Serbia." *SSSR Annual Meeting 2019.* St. Louis, Missouri: October 25-26, 2019.

5. Представљен рад: “Right-wing Populism and Religion: Recent Evidences from Post-Milošević Serbia.” *Populist Power, Faith and Precarity in Europe*. Columbia Global Center, Paris: November 8-9, 2019.

6. Представљен рад: “Religious cleavages and the Serbian Foreign Policy in the XXI century.” *ISA Midwest Annual Conference 2020*. Online event, November 20-22, 2020.

7. Представљен рад: “How Orthodox Christian Churches Elect their Leaders, and Why Does it Matter?.” *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021*, Online event: May 28, 2021.

8. Представљен рад: “Критике Закона о црквама и верским заједницама из угла политикологије религије”. *Прилози државно-црквеном праву Србије*, Сокоград, Србија: 26-28. јун, 2021.

9. Представљен рад: ”Belonging without Attending? National Identity and Contemporary Religious Pattern in Serbia.“ *Christian Identity in National, Transnational and Local Space: Perspectives From Protestantism, Orthodoxy and Roman Catholicism*, Oxford, UK: April 4-5, 2022.

## **2.6. Искуство у педагошком раду са студентима и оцена**

Др Марко Вековић ангажован је у извођењу наставе на Факултету политичких наука Универзитета у Београду од школске 2011/12. године, прво као сарадник-демонстратор на предметима ”Политикологија религије” и ”Верске заједнице у Србији”. У периоду од 2012 – 2015. године био је ангажован као истраживач-сарадник, а потом и као асистент (2015 – 2018.). Од избора у звање доцента (2018. године) у ужој научној области ”Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука”, кандидат предаје на сва три нивоа студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. На основним академским студијама, др Вековић предаје на предметима ”Политикологија религије” и ”Верске заједнице у Србији”. У оквиру мастер академских студија, кандидат је ангажован на предметима ”Политичка учења великих религија”, „Религије и савремени свет”, ”Политичке религије” (2020 – 2022.), ”Демократизација и религија” (2020 – 2022.), „Религијски фундаментализам и екстремизам” и ”Религија и демократија”. На докторским академским студијама кандидат је од 2021. године ангажован као наставник на предмету ”Политичка улога религије у XX и XXI веку”. Поред наставних ангажовања на Факултету, кандидат је и

редован наставник у оквиру Дипломатске академије Министарства спољних послова РС на тему ”Религија и међународни односи” и ”Религија и међународна безбедност”.

У оквиру своје пријаве, кандидат је приложио све доступне евалуације за предмете на којима је био ангажован од школске 2018/19. године, тј. од избора у звање доцента. Резултати евалуација на докторским студијама нису били доступни, па је кандидат приложио евалуације са основних и мастер академских студија.

За основне академске студије, кандидат је приложио евалуације за 2018/2019., 2019/2020. и за 2020/21. школску годину. У тренутку конкурса, евалуације за 2021/22. годину нису биле доступне. Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидата др Марка Вековића за школску 2018/19. годину износила је 4,69; за школску 2019/20. годину 4,49, а за школску 2020/21. годину просечна оцена са евалуација износила је 4,84.

За мастер академске студије, кандидат је приложио евалуације за 2018/2019. и за 2020/21. школску годину. У тренутку конкурса, евалуације за 2021/22. годину нису биле доступне, док у школској 2019/20. на мастер програму ”Политиколошке студије религије” није извођена настава. Просечна оцена педагошког рада у оквиру мастер академских студија кандидата др Марка Вековића за школску 2018/19. годину износила је 3,95, а за школску 2020/21. годину 4,99.

## **2.7. Оригинално стручно остварење или учешће у пројекту**

У конкурсној документацији кандидат је навео да је од последњег избора у звање доцента учествовао, или и даље учествује, на следећим научним и стручним пројектима:

1. *Democracy from Behind the Altars: Social and Political Values of Clergy in the Post-Conflict Balkans*, који финансира American Academy of Religion, 2021-2022.

2. *The Political Significance of Religious Institutions and Values in the Post-Conflict Balkans*, који финансира Global Religion Research Initiative, University of Notre Dame, 2020 – 2022.

3. *When State Fail. Forced Displacement, Religious Diplomacy and Human Security in Eastern Orthodox World*, који је финансирала British Academy, 2019 – 2021.

4. *Rediscovering „NewEurope” – On-Wheels summer school for Balkan/Central and Eastern Europe trans-border history and politics*, који финансира European Commission, Erasmus+ Key Action 2 Strategic Partnership Higher Education, 2020 – 2023.

5. COST Action CA20107 “Connecting Theory and Practical Issues of Migration and Religious Diversity (COREnet)”, WG member, 2021 – 2025.

6. COST Action CA18140 “People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492 – 1923)”, WG member, 2022 – 2023.

7. *Цивилно друштво и религија* (бр. 179008), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја РС, 2012 – 2022.

### 3. Изборни услови

Преглед испуњености изборних услова, по ближим одредницама наведеним у Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, дат је у следећој табели и касније образложен.

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
<b>1. Стручно-професионални допринос</b>	<p><b>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</b></p> <p><b>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</b></p> <p><b>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</b></p> <p><b>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</b></p>
<b>2. Допринос академској и широј заједници</b>	<p><b>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</b></p> <p><b>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</b></p> <p><b>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</b></p>

	<p><b>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</b></p> <p><b>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</b></p>
<p><b>3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству</b></p>	<p><b>1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројекатима и студијама</b></p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p><b>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</b></p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>

### **1. Стручно-професионални допринос (4 од 4 изабрана услова)**

#### ***1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.***

- Кандидат др Марко Вековић је извршни уредник часописа *Политикологија религије* (енг. *Politics and Religion Journal*). Часопис је рангиран као национални часопис међународног значаја (M24). Поред тога, часопис је индексиран у Emerging Sources Citation Index (Web of Science Core Collections), Scopus (категорисан је као Q2 у последњем Scimago извештају), и у ERIH plus листи.

- Кандидат је био уредник зборника радова *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021: Conference Proceedings* (Belgrade: Faculty of Political Science & Center for the Study of Religion and Religious Tolerance, ISBN: 978-86-6425-086-3).

#### ***2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.***

Др Марко Вековић је био члан организационог одбора међународне конференције *Politology of Religion III Bi-Annual Conference 2021*, која је због епидемиолошке ситуације одржана онлајн, путем Zoom-а, 21. маја 2021. године.

### ***3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.***

Кандидат др Марко Вековић доставио је потврду да је, од избора у звање доцента, био ментор за израду 5 мастер радова и да је био први или други члан Комисија за одбрану укупно 14 мастер радова.

### ***4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.***

Кандидат је доставио потврде да учествује, или је учествовао на следећим домаћим и међународним пројектима:

- *Democracy from Behind the Altars: Social and Political Values of Clergy in the Post-Conflict Balkans*, који финансира American Academy of Religion, 2021-2022.

- *The Political Significance of Religious Institutions and Values in the Post-Conflict Balkans*, који финансира Global Religion Research Initiative, University of Notre Dame, 2020 – 2022.

- *When State Fail. Forced Displacement, Religious Diplomacy and Human Security in Eastern Orthodox World*, који је финансирала British Academy, 2019 – 2021.

- *Rediscovering „NewEurope” – On-Wheels summer school for Balkan/Central and Eastern Europe trans-border history and politics*, који финансира European Commission, Erasmus+ Key Action 2 Strategic Partnership Higher Education, 2020 – 2023.

- COST Action CA20107 “Connecting Theory and Practical Issues of Migration and Religious Diversity (COREnet)”, WG member, 2021 – 2025.

- COST Action CA18140 “People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492 – 1923)”, WG member, 2022 – 2023.



- *Цивилно друштво и религија* (бр. 179008), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја РС, 2012 – 2022.

## **2. Допринос академској и широј заједници (4 од 5 изабрана услова)**

***1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.***

Од последњег избора у звање доцента, кандидат др Марко Вековић је активан члан у следећим стручним и научним организацијама: (1) European Consortium for Political Research (ECPR), (2) Society for the Scientific Study of Religion, (3) American Academy of Religion, (4) Удружење за политичке науке Србије.

***2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.***

Кандидат др Марко Вековић је члан следећих органа управљања и комисија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Члан тренутног сазива Савета Факултета политичких наука Универзитета у Београду, од 2019. године.

- Члан Комисије за верификацију категоризације и рангирање радова за избор у наставничка, сарадничка и истраживачка звања на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, од 2022. године.

- Руководилац мастер академских студија "Политиколошке студије религије", од 2021. године.

***4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.***

Др Марко Вековић је редовни предавач на Дипломатској академији Министарства спољних послова РС, на предметима "Религија и међународни односи" и „Религија и међународна безбедност”.

### ***5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.***

Кандидат др Марко Вековић добио је стипендију Министарства науке, просвете и технолошког развоја РС за шестомесечно постдокторско усавршавање у иностранству. Кандидат је искористио стипендију 2019 – 2020. године, када је боравио на Универзитету у Ерфурту (Немачка).

### **3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству (2 од 6 изабраних услова)**

#### ***1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама***

Кандидат је доставио потврде да учествује, или је учествовао на следећим међународним пројектима:

- *Democracy from Behind the Altars: Social and Political Values of Clergy in the Post-Conflict Balkans*, који финансира American Academy of Religion, 2021-2022.

- *The Political Significance of Religious Institutions and Values in the Post-Conflict Balkans*, који финансира Global Religion Research Initiative, University of Notre Dame, 2020 – 2022.

- *When State Fail. Forced Displacement, Religious Diplomacy and Human Security in Eastern Orthodox World*, који је финансирала British Academy, 2019 – 2021.

- *Rediscovering „NewEurope” – On-Wheels summer school for Balkan/Central and Eastern Europe trans-border history and politics*, који финансира European Commission, Erasmus+ Key Action 2 Strategic Partnership Higher Education, 2020 – 2023.

- COST Action CA20107 “Connecting Theory and Practical Issues of Migration and Religious Diversity (COREnet)”, WG member, 2021 – 2025.

- COST Action CA18140 “People in Motion: Entangled Histories of Displacement across the Mediterranean (1492 – 1923)”, WG member, 2022 – 2023.

### ***3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.***

Др Марко Вековић је у периоду 2017 – 2020. године био члан управљачког Комитета групе "Religion and Politics", у оквиру European Consortium for Political Research (ECPR). Кандидат је такође био члан Комитета "Professional Development Committee" (2020 – 2021. године) у оквиру Society for the Scientific Study of Religion (SSSR).

У складу са горе наведеним, Комисија констатује да је кандидат др Марко Вековић испунио сва три изборна услова (минимум су два), испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, четири од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

### **4. Закључак и предлог Комисије**

Комисија је прегледала конкурсну документацију коју је поднео др Марко Вековић и закључила да кандидат задовољава и све предвиђене услове за радно место ванредног професора за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука”. Др Марко Вековић:

1. Поседује једанаест година искуства у педагошком раду са студентима;
2. Има позитивну оцену педагошког рада у току протеклог изборног периода;
3. Од претходног избора у звање објавио је један рад категорије M21, један рад категорије M23, један рад категорије M24 и два рада категорије M14 (који се признају у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду). Тако је испунио захтев по коме је за избор у звање ванредног професора потребно два рада M20 или пет радова из категорије M51 из научне области за коју се бира;

4. Учествоје, или је учествовао од последњег избора у звање, на једном домаћем и шест међународних пројеката;
5. Од претходног избора у звање објавио је две научне монографије (са ISBN бројем) из области за коју се бира. Прва монографија објављена је на енглеском језику од стране респектабилне издавачке куће Routledge (која се користи као наставни материјал на мастер академским студијама), а другу монографију објавила је домаћа издавачка кућа Филип Вишњић (која се користи као наставни материјал у оквиру основних академских студија);
6. Од претходног избора у звање објавио је један рад представљен на међународним научним скуповима (М33) и два рада представљена на научним скуповима националног значаја (М63), чиме је испунио захтев који подразумева по један рад са међународног скупа и скупа националног значаја;
7. Пет пута је био ментор завршних радова на мастер академским студијама и био је члан четрнаест Комисија за одбрану завршних мастер радова на мастер академским студијама;
8. Испунио је сва три изборна услова (минимум су два), испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, четири од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је закључила да се ради о веома квалитетном кандидату који је у свом досадашњем раду показао научно-истраживачке, педагошке и организационе способности и стога предлаже Изборног већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду да др Марка Вековића изабере за ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“.

У Београду, 31. августа 2022. године

КОМИСИЈА

**проф. др Мирољуб Јевтић**

редовни професор у пензији Факултета политичких наука Универзитета у Београду

---

**др Мирко Благојевић**

научни саветник Института друштвених наука у Београду

---

**проф. др Ђорђе Павићевић**

редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду

---